

Zviol om, at det vilde have hørt under Loven; thi saa skulde Loven have omhandlet alt Jordegods, som var henlagt under Kjobenhavns Universitet, men ved anden Behandling blev, ifølge Indstilling af Udvalget, Ordet „Jordegods“ forandret til „Bøndergods“, og dette gjør, naar man ffælnet mellem ubebygget og bebygget Bønderjord, at de ubebyggede Lodder strengt taget ikke kunne siges at komme ind under Begrebet „Bøndergods“. Jeg har derfor stillet et Forslag til, at det udtrykkelig udtales i Loven, at dette Gods ogsaa kommer ind med. Jeg troede forsaavidt at have fundet Medhold saavel hos Udvalget eller idetmindste hos dets ærede Ordfører, som hos vedkommende Minister, idet de Begge under Sagens anden Behandling udtrykkelig lagde Vægt paa, at det var overordentlig ønskeligt, at det udtrykkelig blev udtalt i Loven, hvilket Gods der kom ind under Loven, og hvilket ikke, og jeg troede derfor, at de enten vilde have stillet et særligt Forslag, som sagde, at disse Jorder ikke skulde komme ind under Loven, eller at de havde tiltraadt mit, som siger, at de skulde komme ind under Loven. Det er jo vist, at de uafbrudt have været bortfæstede, der er kun en eneste, som blev bortforpagtet i 1846, men iøvrigt ere de bortfæstede, og den Deel af disse Lodder, som tilhører to andre Giere, blev af disse altid behandlet som Fæstegods; der har aldrig været Tale om at give dem i Brug paa anden Maade end ved Fæste, hvilket jo viser, at det lige til den sidste Tid ikke har været underkastet Zviol, at det ansaaes som Gods, der maatte bortfæstes. Dertil kommer, at den høitagne Minister selv under denne Sags anden Behandling sagde, at det var et Hoveddatum, der maatte komme i Betragtning ved denne Sag, at disse Jorder udgjøre en nedlagt Bønderbye; det mener jeg ogsaa bør være et Hoveddatum og et tilstrækkelig Datum til at

motivere mit Forslag. Den Tilfældighed, at kun een af dem er bebygget — og altsaa den ene dog maa gaae ind under Loven, ifølge det, der er indrommet baade af Udvalget og af Ministeren — synes mig ikke at kunne omstøde det Motiv, som jeg mener maa bevæge Thinget til at stemme for mit Forslag, at disse Lodder komme ind under Loven. For saavidt altsaa det ærede Thing ikke vil gaae ind paa, at de først omtalte Jorder, der ved Testament ere ffjænkede dertil, skulde komme ind under Loven, og derfor ikke vilde stemme for det principale Forslag, saa tør jeg dog haabe, at man vil stemme for det subsidiaire, der lader dette ved Testament ffjænkede Gods blive udenfor Loven, men derimod optager Lillevangs eller Bisby-Jorderne under Loven. Ønskeligheden af, at det kunde blive bestemt i Loven, har jeg alt gjort opmærksom paa, og jeg troer, at det er en saa vigtig Omstændighed, at det vil bidrage til, at mit Forslag bliver antaget.

Cultusministeren: Hvad angaaer det først foreliggende Spørgsmaal, om at udstrække Loven til circa 90 Tdr. Hartkorn, fordeelte paa nogle enkelte Bøndergaard, som ere gaaede over fra en Privatmands Gie til et Legats Gie, under Bestyrelse af Universitetet — thi det er det sande Forhold —, da skal jeg tillade mig at henholde mig til, hvad der under Sagens anden Behandling er bemærket om, at dette vilde være en i Forholdene aldeles uhjemslet Udvidelse af de Rettigheder, der ere indrømmede i Henhold til Kongens Tilfagn for Krongodserne og for det Gods, som Universitetet, Communitetet og Sorø Academie selv eie. Skulde der udkomme en senere Lov om alle offentlige Stiftelses Gods, saa er det naturligt, at dette Legats Gods ogsaa maatte komme ind derunder, og det forekommer mig, at dette er det ene Rigtige.